

JAVNI POZIV ZA POTICANJE AUDIOVIZUALNIH DJELATNOSTI I STVARALAŠTVA 2. ROK, 2024. DOKUMENTARNI FILM, UMJETNIČKI SAVJETNIK: ROBERT TOMIĆ ZUBER
KATEGORIJA: POTICANJE PROIZVODNJE FILMOVA - KRATKOMETRAŽNI DOKUMENTARNI FILM – 12. rujna 2024.

OPĆI OSVRT

Na javni poziv u kategoriji proizvodnje kratkometražnog dokumentarnog filma u 2. roku 2024. godine prijavljeno je sveukupno **19 projekata** od kojih se 4 projekta nisu razmatrala.

Za razliku od prošlog poziva, na ovom se pozivu prijavio nešto veći broj projekata, koji su u jednoj mjeri svoj projekt prijavili ponovno, prihvaćajući preporuke umjetničkog savjetnika. Dojam je da se u dokumentarnoj formi također jednakopravno razvija interes za kraći metar, unatoč težim distributivnim mogućnostima. No neki od ovih projekata doista ne bi izdržali dužu formu. Pa su time autori donosili odgovorne odluke, i u slučajevima onih koji su odobreni se ta odluka isplatila. Kada je u pitanju tematika, mora se priznati kako su teme u ovom pozivu doista bile društveno relevantne i raznovrsne sa širokim spektrom recentnih tema.

Predloženo je i odobreno ukupno **5 projekata** za sufinanciranje u ovoj **kategoriji**. Navedeni filmovi su podržani s ukupnim iznosom od **121.000,00 eura**. Projekti koji su odabrani, i temom, svojim autorskim pristupom, relevantnim produkcijskim okvirom, i strategijom distribucije i promocije istakli su se naspram ostalih 14 prijavljenih projekata na ovom pozivu.

1. AL' NEMOJ NIKOM REĆ Silvija Bumbak (redateljica i scenaristica) / Tatjana Aćimović (producent) / HFS (produkcija) – **29.000,00 eur**

Autorica Silvija Bumbak ovaj projekt prijavljuje po drugi put, i u svom projektu donosi vidljiv napredak u novoj verziji predanog koncepta. Sinopsis je vrlo precizan s vrlo dostatnim informacijama što je tema njenog filma. Autorska odluka da kroz samo tri priče protagonistica ispriča priču o kontinuiranom zlostavljanju žena od strane starijih muškaraca na poziciji moći, dobra je odluka koja daje priliku snažnim i emotivnim svjedočanstvima koja se ne gube u većem broju sličnih priča. Pritom prožeto eksperimentalnim pristupom, koji obogaćuje i čini još potresnijim svjedočanstva koja gledamo. Predani video i vizualni materijali (moodboard) govore o iznimno jakom konceptu projekta, visokih estetskih i vizualnih kriterija. Naspram prošle prijave, puno jasnije ekspliciran koncept, i svrhovito je pročišćen.

2. BRAĆA PO ORUŽJU Goran Maršalek (redatelj) / Tanja Belobrajdić (scenaristica) / Dražen Hrženjak (producent) / Udruga veterana, vojnika i domoljuba (produkcija) - **40.000,00 eur**

Iznimno bitna tema kada je u pitanju Domovinski rat, o kojoj se ne govori prečesto u javnosti – sudjelovanje pripadnika srpske nacionalne manjine u obrani Hrvatske. O tome što je prije 30 godina značilo biti Srbin, hrvatski branitelj srpske nacionalnosti u

ovom projektu progovara se na vrlo snažan i autentičan, ali i dramaturški (u svom prijedlogu) snažan način. Scenarij je vrlo uredno postavljen u čvrstu narativnu strukturu, kojeg čitajući i uspoređujući s redateljskom eksplikacijom daje naslutiti da scenaristica Tanja Belobrajdić i redatelj projekta Goran Maršalek znaju kako zajedno iznijeti ovaj projekt. Sama tema mogla bi biti suhoparna, no ovaj autorski dvojac uz to što nudi snažnu temu, nudi i vrlo dinamično pričanu priču. Scenaristica uspijeva uz sve to i u smislu informacija dati nam uvid u temu koja je dugo vremena bila svojevrsna tabu tema. Iako se prema o njoj i scenaristica i autor ne ponašaju na taj način, već ju tretiraju samo kao temu koju je odavno trebalo ispričati.

3. FUCK THE ARMY MARKO PEKIĆ (redatelj, scenarist i producent) / Radar d.o.o. (produkcija) - 10.000,00 eur

Dokumentarni film o najmlađem poginulom branitelju na karlovačkom području, Igoru Tonkliju. Igor je, osjećajući nadolazeće prijetnje svom gradu i državi na svoju maturalnu zabavu s prijateljima došao u majici FUCK THE ARMY, kao protest protiv tadašnje JNA, nakon čega ga se pokušalo mobilizirati upravo u tu vojsku. On sam bježi pred pozivom, prijavljuje se u ZNG. U ratu pogiba, pola godine nakon maturalne zabave. Njegova majica i uniforma u kojoj pogiba, jedna pored druge izložene su u Muzeju domovinskog rata u Karlovcu. Konceptualno, autor svoj projekt dramaturški zamišlja vrlo kompleksno. Igrajući se s sjećanjima, arhivom i sadašnjicom. Pritom arhiva postaje i jednim od temelja treatmenta, koju doduše još kompleksnije ima istražiti, i definitivno odlučiti u kojem će ju omjeru koristiti u filmu. No već sada, tema iz Domovinskog rata, predočena je neobičnim konceptom koji je u ovako teškoj tematici itekako lijepo vidjeti.

4. NA GROBLJE SE NE IDE HARMONIKOM Renata Lučić (redateljica i scenaristica) / Tamara Babun Zovko (producentica) / Wolfgang & Dolly d.o.o. (produkcija) – 30.000,00 eur

Iznimno sjetna priča autorice Renate Lučić o njenom protagonistu Josipu Blaževiću - Josi, koji pred zalaz svog života, u svojoj samoći nakon 20 godina odlazi na grob pokojne supruge davno otišle u Austriju na sezonsku berbu jagoda, sa koje se u svoj dom nije nikada vratila. Radi se o prelijepo osmišljenom, nostalgičnom, emotivnom projektu, koji je na taj način autorica i eksplicirala. Treatment projekta ukazuje na vrlo smislen koncept, u kojem je razvidno da autorica vrlo dobro zna što radi, i kako će iznijeti svoju priču. Također vidi se njeno povjerenje u svog protagonista, koje je obostrano kada je u pitanju pogled protagonista prema autorici. Autorica u svojoj jednostavnosti koncepta, donosi vrlo kompleksnu priču, društveno relevantnu pa čak i društveno kritičnu.

5. Snovi od papira Boris Miljković (redatelj i scenarist) / Magdalena Obradović-Vodopija (producent) / Castropola d.o.o. (produkcija) – 12.000,00 eur

Iako se na prvi mah čini kako se radi o obljetničarskom dokumentarnom filmu, dakle predvidive forme, autor Boris Miljković nudi posve neočekivan koncept filma koji bi trebao obilježiti 30 godina postojanja manifestacije SA(N)JAM KNJIGE u Puli. Nudeći

koncept svojevrsnog sna, kojeg na neki način u potrazi za pričom o ovom festivalu juri, postaje istovremeno i potraga ili istraga o festivalu. Vrlo efektan, u određenim trenucima i uzbuđujuć, što se od ovog žanra ne bi na prvu očekivalo. U tom smislu nudi vrlo kompleksno zamišljen scenarij kojem treatment samo dodano ukazuje na rečenu kompleksnost autorskog pristupa. I time od očekivanog obljetničkog filma stvara uzbuđujuće putovanje kroz spomenuti san, želju za uspjehom ove manifestacije – već 30 godina.